

— „Т. Ц. Б. К. въ Букурещъ е съставенъ въ 1866 г., когато романитѣ бѣха испѣдили княза си Куза и бѣха довели Карла Хохенцолернъ, сегашния ром. Кралъ. Турцитѣ не одобриха въ началото тоя изборъ, та се готвѣха да прѣминатъ Дунава и да нахлуятъ въ Романия, главно прѣзъ Руссе—Гюргево. Тогава ром. правителство събра и то отъ своя страна войска въ Гюргево подъ командата на полковника Хараламби. Същеврѣменно нѣкои ром. патриоти и държавни мъже на чело съ Ивана Брагиано вдѣхнаха на нѣкои бълг. емигранти идеята да съставятъ комитетъ, който трѣбваше да събира бълг. доброволци и да работи всѣчески за възбунтуванието на България. Комитета се образува, и когато за Романитѣ опасността отъ турското нашествие се мина, той — комитетътъ — остана вече да дѣйствува независимо отъ романитѣ, сирѣчь, като свършено самостоятеленъ бълг. рев. комитетъ.“

„Прѣзъ есента на 1866 г. въ състава на тоя центр. комитетъ бѣха членове: *Иванъ Грудовъ, Атанасъ Андрѣевъ, Христаки Х. Николовъ и К. Цанковъ* въ Букурещъ, а Пантели Кисимовъ, Райчо Поповичъ и Иванъ Касабовъ въ Плоещъ. Прѣзъ зимата на 1867—68 год. се присѣдини къмъ комитета и воеводата Х. Димитъръ Асеновъ и Иванъ Пеневъ или Иванъ Веляно, както се зовѣше той между романитѣ. Въ сжщата зима се изработи и се публикува отъ комитета брошурата „България прѣдъ Европа“, която се издаде и на френски езикъ подъ заглавието „La Bulgarie devant l'Europe“. Въ пролѣтътъ на 1867 год. комитета отправи известния си мемоаръ до Султана. Френския прѣводъ на мемоара, относително стила, е билъ изгладенъ отъ френеца Ulysse de Marsillac, тогава професоръ по френската литература при университета въ Букурещъ. За распространението на мемоара въ Турция спомогна най-много тогавашния френски вѣстникъ въ Цариградъ „Le Courrier d'Orient“, като възпроизведе цѣлото му съдържание подъ видъ на критика и протестация. Въ течението на 1867 г. (2, Октомв.), комитета захвана да издава въ Букурещъ вѣстника „Народностъ“, въ който се намира напечатенъ